

Είπεν ο Κύριος τήν παραβολήν ταύτην· Ὅμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρῶτῃ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. καὶ συμφωνήσας μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς, καὶ ἐκείνοις εἶπεν· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον δώσω ὑμῖν. οἱ δὲ ἀπῆλθον.

Πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως.

Περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν εὗρεν ἄλλους ἐστῶτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς· τί ὧδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί;

Λέγουσιν αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον λήψεσθε.

Ὁψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων.

Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον.

Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται, καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον.

Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου λέγοντες ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας τοῖς βαστάσασιν τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα.

Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν· ἐταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι; Ἄρον τὸ σὸν καὶ ὑπάγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί· ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς, εἰ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστίν ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι;

Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Απόδοση στη νεοελληνική:

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μοιάζει μὲ ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὁ ὁποῖος μόλις ἐξημέρωσε, ἐπῆγε νὰ μισθώσῃ ἐργάτας διὰ τὸ ἀμπέλι του. Ἀφοῦ δὲ συμφώνησε μὲ τοὺς ἐργάτας ἀπὸ ἑνὸς δηνάριον τὴν ἡμέραν, τοὺς ἔστειλε στὸ ἀμπέλι του.

Καὶ ὅταν ἐβγῆκε περὶ τὴν τρίτην ὥραν, εἶδε ἄλλους νὰ στέκωνται εἰς τὴν ἀγορὰν χωρὶς δουλειά. Καὶ εἰς ἐκείνους εἶπε, «Πηγαίνετε καὶ ἐσεῖς στὸ ἀμπέλι καὶ ὅ,τι εἶναι σωστὸ θὰ σᾶς δώσω». Ἐπῆγαν καὶ ἐκεῖνοι.

Πάλιν ὅταν ἐβγῆκε κατὰ τὴν ἕκτην καὶ τὴν ἑνάτην ὥραν, ἔκανε τὸ ἴδιο.

Ὅταν ἐβγῆκε κατὰ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, εὗρῆκε ἄλλους νὰ στέκωνται χωρὶς δουλειᾶ καὶ τοὺς λέγει, «Γιατὶ στέκεσθε ἐδῶ ὅλην τὴν ἡμέραν χωρὶς δουλειᾶ;» Λέγουν σ' αὐτόν, «Διότι κανένας δὲν μᾶς ἐμίσθωσε». Καὶ αὐτὸς τοὺς λέγει, «Πηγαίνετε καὶ σείτε στὸ ἀμπέλι καὶ θὰ πάρετε ὅ,τι εἶναι σωστό».

Ὅταν ἐβράδιασε λέγει ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀμπελιοῦ εἰς τὸν ἐπίτροπόν του, «Φώναξε τοὺς ἐργάτας καὶ δῶσε τοὺς τὸ ἡμερομίσθιον, ἀφοῦ ἀρχίσῃς ἀπὸ τοὺς τελευταίους μέχρι τῶν πρώτων».

Ὅταν ἦλθαν ἐκεῖνοι, ποὺ τοὺς προσέλαβε κατὰ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, ἐπῆραν ἀπὸ ἓνα δηνάριον.

Ὅταν ἦλθαν οἱ πρώτοι, ἐνόμισαν ὅτι θὰ πάρουν περισσότερα, ἀλλὰ ἐπῆραν καὶ αὐτοὶ ἀπὸ ἓνα δηνάριον.

Καὶ ὅταν τὸ ἐπῆραν, παρεπονοῦντο κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου καὶ ἔλεγαν,

Αὐτοὶ οἱ τελευταῖοι ἐργάσθησαν μίαν ὥραν καὶ τοὺς ἔκανες ἴσους μ' ἐμᾶς, ποὺ ἐβαστάξαμε τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὴν ζέστη».

Αὐτὸς δὲ ἀπεκρίθη εἰς ἓνα ἀπὸ αὐτούς, «Φίλε, δὲν σὲ ἀδικῶ. Δὲν συμφώνησες μαζί μου ἓνα δηνάριον; Πάρε ὅ,τι συμφωνήσαμε καὶ φύγε· ἐγὼ θέλω σὲ τοῦτον τὸν τελευταῖον νὰ δώσω ὅσα καὶ σὲ σένα. Δὲν ἔχω δικαίωμα νὰ κάνω μὲ τὴν περιουσίαν μου ὅ,τι θέλω; Ἦ εἶναι πονηρὸ τὸ μάτι σου, ἐπειδὴ ἐγὼ εἶμαι καλός;»

Ἔτσι οἱ τελευταῖοι θὰ γίνουν πρώτοι, καὶ οἱ πρώτοι τελευταῖοι. Πολλοὶ εἶναι οἱ καλεσμένοι, ὀλίγοι ὅμως εἶναι οἱ ἐκλεκτοί».